

CARTA A NIETZSCHE

Preguntes:

Benvolgut senyor Nietzsche,

Ens presentem com una associació d'amics del romanticisme preocupats per la evolució de la nostra societat. Hem pogut tenir el plaer de llegir la seva pluralitat d'obres i de descobrir la seva ideologia tan fascinant. Tot hi Així, volem saber si podríem gaudir de l'honor de que un mestre com vostè, ens resolgués alguns dubtes que no acaben d'aclarir-se en les nostres contaminades ments.

En primer terme, no acabem de entendre gaire bé la teva concepció sobre la realitat, tot hi que dones varies definicions. Seguidament, podries donar més explicacions sobre la crítica al llenguatge que realitzes? Què està passant amb Déu ? És ara Déu el Superhome ?

Ens sentiríem molt satisfets de poder rebre una resposta de part teva si la direcció de la muntanya on vius no és equivocada.

Esperem ansiosament,

Grup Hume.

Ps: que ens diguem grup hume no te res en contra teu.

Resposta:

Estimats Hume,

Amb la poca correspondència que m'arriba degut a la tant "rara mentalitat" que aquesta civilització diu que tinc (i probablement perquè cap carter no vol venir per aquí), hem sento molt agraït de que algú de tant en tant se'n recordi de que existeixo.

En primer lloc, m'agradaria fer èmfasi a la qüestió sobre el llenguatge. Segons el meu parer i estudis, l'home es creador del llenguatge degut a la seva necessitat de comunicació amb els altres, és una eina molt útil diàriament utilitzada, que només condueix a l'error. El llenguatge és un medi artificial pel qual l'ésser humà es comunica i designa els objectes però no pot assolir la verdadera essència de les coses, només condueix a l'engany. I per tant no podem conèixer la realitat.

En quant a la realitat, bé, partint d'un dels meus primers ídols (Arthur pels amics), la realitat és canvi, és lluita, lluitar contra el dolor, la crueltat, la injustícia, és agafar a Dionís i riure's de les dificultats. L'art, si voleu, és un bon medi per el qual comprendre el fons de les coses ja que ens mou des de dintre i ens dona tipus d'informacions que amb la « raó » o "l'intel·lecte" potser no assoliríem mai. Detesto els que volen fixar la realitat mitjançant conceptes sense intentar primer gaudir d'ella.

En quant a Déu... No sé jo si val gaire la pena comentar-ho. Bé, crec que com a mínim, si heu llegit la meva obra, heu entès que la culpa és de l'enveja creada als sacerdots envers els cavallers. Es crea Déu com imatge divina i transcendent per dominar als altres. I no, el superhome no és cap Déu, només és un ideal cap el qual tots hem de tendir per obtindre una vida i una societat adequada, és un ésser creador de valors, res influeix la seva llibertat. El superhome es pot comparar al nen, la seva innocència, la seva autocreació de valors... s'allunya de qualsevol comunitat humana.

Bé, desitjo de tot cor haver resolt els vostres dubtes i haver-les alliberat de la confusió i l'incertesa per aconseguir cultivar-vos i fer veure'us una perspectiva més sobre la realitat.

Doneu records a Fèlix !

Nietzsche.